

UCHWAŁA NR XLIX / 292 /2014
RADY MIEJSKIEJ W KĘPNIE
Z DNIA 20 lutego 2014 R.

w sprawie skargi na działalność Burmistrza Miasta i Gminy Kępno

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594, poz. 645 i poz. 1318), art. 222, art 223 § 1, art. 228, art. 229 pkt 3, art 235, art. 236, art 240 w zw. z art. 3 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267) oraz § 8 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2002 r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków (Dz. U. Nr 5, poz. 46), w związku ze złożoną w dniu 9 stycznia 2014 r. do Rady Miejskiej w Kępnie skargą PRZEDSIĘBIORSTWA PRODUKCYJNO - USŁUGOWO-HANDLOWEGO „DOMEL” ZBIGNIEW & JACEK & TOMASZ DOBIEŃ SPÓŁKA JAWNA W KĘPNIE UL. SŁONECZNA 6 na działalność Burmistrza Miasta i Gminy Kępno, **Rada Miejska w Kępnie postanawia, co następuje:**

§1

Wezwać Skarżącego do uzupełnienia ww. skargi poprzez jej doprecyzowanie i wyjaśnienie:

- 1) czy pismo jest skargą do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu,
- 2) czy Skarżący domaga się wznowienia postępowań podatkowych prowadzonych przez Burmistrza Miasta i Gminy Kępno, stwierdzenia nieważności decyzji Burmistrza Miasta i Gminy Kępno czy uchylenia lub zmiany decyzji Burmistrza Miasta i Gminy Kępno, oraz wskazanie, których postępowań/decyzji to dotyczy,

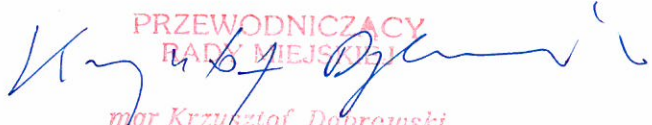
- w terminie siedmiu dni od dnia otrzymania niniejszego wezwania, z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie skargi bez rozpoznania.

§2

Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Kępnie do przekazania Skarżącemu niniejszego wezwania.

§3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ
mgr Krzysztof Dąbrowski

UZASADNIENIE
UCHWAŁY NR XLIX / 292 / 2014
RADY MIEJSKIEJ W KĘPNIE
Z DNIA 20 lutego 2014 R.

w sprawie skargi na działalność Burmistrza Miasta i Gminy Kępno

W dniu 9 stycznia 2014 r. wpłynęła do Rady Miejskiej w Kępnie skarga na działalność Burmistrza Miasta i Gminy Kępno złożona przez PRZEDSIĘBIORSTWO PRODUKCYJNO - USŁUGOWO-HANDLOWE „DOMEL” ZBIGNIEW & JACEK & TOMASZ DOBIEŃ SPÓŁKA JAWNA W KĘPNIE UL. SŁONECZNA 6, zarzucająca wyżej wymienionej działalności łamiące zasady praworządności oraz obowiązujących przepisów prawa. Do skargi załączono zawiadomienie Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu z dnia 16 grudnia 2013 r. oraz odpowiedź Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu z dnia 30 grudnia 2013 r.

Stosownie do postanowień art. 222 k.p.a., o tym, czy pismo jest skargą albo wnioskiem, decyduje treść pisma, a nie jego forma zewnętrzna.

Zgodnie z treścią art. 223 § 1 k.p.a., organy państwowe, organy samorządu terytorialnego i inne organy samorządowe oraz organy organizacji społecznych - rozpatrują oraz załatwiają skargi i wnioski w ramach swojej właściwości.

Skargi składa się do organów właściwych do ich rozpatrzenia (art. 228 k.p.a).

Artykuł 229 pkt 3 k.p.a. stanowi, iż jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych, z wyjątkiem spraw określonych w pkt 2, jest rada gminy.

Jednakże stosownie do postanowień art. 235 § 1 k.p.a., skargę w sprawie, w której wydano decyzję ostateczną uważa się zależnie od jej treści za żądanie wznowienia postępowania, stwierdzenia nieważności decyzji albo jej uchylecia lub zmiany, które może być uwzględnione, z zastrzeżeniem art. 16 § 1 zdanie drugie.

W przypadkach określonych w art. 233 i 234 organem właściwym do rozpatrzenia skargi jest organ uprawniony do wszczęcia postępowania lub organ, przed którym toczy się postępowanie, a w przypadkach określonych w art. 235 - organ właściwy do wznowienia postępowania, stwierdzenia nieważności decyzji albo do jej uchylenia lub zmiany (art. 236 k.p.a.).

W przypadku decyzji ostatecznych, w kontekście postanowień art. 235 k.p.a., do rozstrzygnięcia pozostaje również kwestia czy pismo Skarżącego jest skargą do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, czy też intencją Skarżącego było wdrożenie jednego z nadzwyczajnych trybów, o których mowa w art. 235 k.p.a.

Od ostatecznej decyzji stronie służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem organu wydającego decyzję.

Potraktowanie skargi jako skargi do sądu administracyjnego jest bowiem korzystniejsze dla strony niż przyjęcie założenia, że strona postępowania wniosła o zastosowanie trybu nadzwyczajnego. W odróżnieniu od tych ostatnich skarga do sądu nie musi opierać się na ściśle określonych przesłankach jej wniesienia (vide : P.Kledzik, Postępowanie administracyjne w sprawie skarg i wniosków, PRESSCOM Sp. z o.o., Wrocław 2012).

Udzielając Skarżącemu niezbędnych wyjaśnień należy wskazać, iż zgodnie z postanowieniami art. 240 § 1 Ordynacji podatkowej, w sprawie zakończonej decyzją ostateczną wznawia się postępowanie, jeżeli:

- 1) dowody, na których podstawie ustalono istotne dla sprawy okoliczności faktyczne, okazały się fałszywe;
- 2) decyzja wydana została w wyniku przestępstwa;
- 3) decyzja wydana została przez pracownika lub organ podatkowy, który podlega wyłączeniu stosownie do art. 130-132;
- 4) strona nie z własnej winy nie brała udziału w postępowaniu;
- 5) wyjdą na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji nieznanne organowi, który wydał decyzję;
- 6) decyzja wydana została bez uzyskania wymaganego prawem stanowiska innego organu;
- 7) decyzja została wydana na podstawie innej decyzji lub orzeczenia sądu, które zostały następnie uchylone lub zmienione w sposób mogący mieć wpływ na treść wydanej decyzji;
- 8) została wydana na podstawie przepisu, o którego niezgodności z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej, ustawą lub ratyfikowaną umową międzynarodową orzekł Trybunał Konstytucyjny;

- 9) ratyfikowana umowa o unikaniu podwójnego opodatkowania lub inna ratyfikowana umowa międzynarodowa, której stroną jest Rzeczpospolita Polska, ma wpływ na treść wydanej decyzji;
- 10) wynik zakończonej procedury wzajemnego porozumiewania lub procedury arbitrażowej, prowadzonych na podstawie ratyfikowanej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania lub innej ratyfikowanej umowy międzynarodowej, której stroną jest Rzeczpospolita Polska, ma wpływ na treść wydanej decyzji;
- 11) orzeczenie Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości ma wpływ na treść wydanej decyzji.

Organem właściwym w sprawach wydania postanowienia o wznowieniu postępowania jest organ, który wydał w sprawie decyzję w ostatniej instancji. Jeżeli przyczyną wznowienia postępowania jest działanie organu, który wydał w sprawie decyzję w ostatniej instancji, o wznowieniu postępowania rozstrzyga organ wyższego stopnia, który równocześnie wyznacza organ właściwy w sprawach wymienionych w art. 243 § 2 (art. 244 § 1-2 Ordynacji podatkowej).

Z kolei, zgodnie z treścią art. 247 § 1 Ordynacji podatkowej, stwierdza się nieważność decyzji ostatecznej, która:

- 1) została wydana z naruszeniem przepisów o właściwości;
- 2) została wydana bez podstawy prawnej;
- 3) została wydana z rażącym naruszeniem prawa;
- 4) dotyczy sprawy już poprzednio rozstrzygniętej inną decyzją ostateczną;
- 5) została skierowana do osoby niebędącej stroną w sprawie;
- 6) była niewykonalna w dniu jej wydania i jej niewykonalność ma charakter trwały;
- 7) zawiera wadę powodującą jej nieważność na mocy wyraźnego wskazania przepisu prawa;
- 8) w razie jej wykonania wywołałaby czyn zagrożony karą.

Właściwym w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji jest organ wyższego stopnia (art. 248 § 2 pkt 1 Ordynacji podatkowej).

Decyzja ostateczna, na mocy której strona nie nabyła prawa, może być uchylona lub zmieniona przez organ podatkowy, który ją wydał, jeżeli przemawia za tym interes publiczny lub ważny interes podatnika. Uprawnienie to nie przysługuje samorządowemu kolegium odwoławczemu (art. 253 § 1 i 3 Ordynacji podatkowej). W przypadkach wymienionych w § 1 właściwy organ wydaje decyzję w sprawie uchylenia lub zmiany dotychczasowej decyzji (art. 253 § 4 Ordynacji podatkowej).

Decyzja ostateczna, na mocy której strona nabyła prawo, może być za jej zgodą uchylona lub zmieniona przez organ podatkowy, który ją wydał, jeżeli przepisy szczególne nie sprzeciwiają się uchyleniu lub zmianie takiej decyzji i przemawia za tym interes publiczny lub ważny interes strony. Przepisy art. 253 § 3 i 4 stosuje się odpowiednio. Organ nie może wydać decyzji na niekorzyść strony (art. 253a Ordynacji podatkowej).

Na podstawie treści ww. skargi nie można precyzyjnie i jednoznacznie ustalić przedmiotu złożonej skargi, a w dalszej konsekwencji organu właściwego do jej rozpatrzenia. Bez szczegółowego wyjaśnienia jej rozpoznanie jest niemożliwe.

Stosownie do postanowień § 8 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2002 r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków, jeżeli z treści skargi lub wniosku nie można należycie ustalić ich przedmiotu, wzywa się wnoszącą skargę lub wniosek do złożenia, w terminie siedmiu dni od dnia otrzymania wezwania, wyjaśnienia lub uzupełnienia, z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie skargi lub wniosku bez rozpoznania.

Zważywszy na powyższe, konieczne jest wezwanie Skarżącego do sprecyzowania treści przedmiotowej skargi.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ
mgr Krzysztof Dąbrowski